

D. Minin: BOJIŠTĚ 2024. Evropa a Ukrajina na prahu míru nebo velké války? Regionální předpověď

- CZ24 News | 13. března 2024

SVĚT: Pokud jde o ukrajinský konflikt nejostřejší konflikt od roku 1945 v Evropě, čelí v tomto roce na Západě dvěma vzájemně se vylučujícím tendencím. V závislosti na tom, která z nich zvítězí, bude bez nadsázky záviset osud nejen této části světa, ale i celkového rozložení sil na celé planetě. Jedna je dána iniciativami o příměří a druhá volá po aktivnějším zásahu do konfliktu na straně Kyjeva, až po vyslání vojsk, s čímž nedávno vystoupil i takový kandidát na “holuba”, jakým je francouzský prezident E. Macron.

První je realistická. Její nositelé vycházejí z toho, že výsledek války na Ukrajině je předem daný. Kyjevský režim, nehledě na poskytnutou vojensko-finanční pomoc, i v případě jejího výrazného nárůstu může jen prodloužit agónii svého obyvatelstva, ale nezvrátit průběh bojů. Sami američtí analytici již před delší dobou určili zákonitost, podle které regionální mocnost vždy porazí velmoc, pokud ta zahájí válku přímo u jejích hranic ve značné vzdálenosti od svých vlastních. Vzhledem k tomu, že pro regionální mocnost má taková válka existenční význam, nevyhnutelně na ni mobilizuje veškerý svůj potenciál, zatímco pro velkou je to jen jeden z mnoha vzdálených problémů a nebude schopna na její řešení získat dostatek finančních prostředků. Nyní si američtí experti musí vzpomenout na vlastní úvahy, zejména proto, že úroveň Ruska výrazně převyšuje status prosté regionální mocnosti.

Rusko navíc, v rozporu s očekáváními, nejen neztrácí svůj vojenský potenciál, ale naopak jej neustále zdokonaluje, včetně zvládnutí technologií, které byly poskytnuty Západem OSU a umožnily jim v prvním období víceméně úspěšně čelit Ruské federaci. Najednou se pro mnoho západních strategií otevřela vyhlídka na zvýšení celkové palebné síly ruských nejaderných nebo konvenčních sil v příštích letech 3-4 krát, dříve financovaných ze zbytkového principu. Odtud taková panika, že v letech 2026-2027 ruská armáda jistě půjde dál do Evropy, až do jejích “klidných koutů”. Ve skutečnosti je těžké si představit, že někdo ze západních politiků vážně věří v podobné záměry Moskvy, které ta samozřejmě nemůže mít. Spíše je děsí, že do té doby k tomu bude mít veškerý potřebný potenciál, zejména s ohledem na možnou integraci některých pokročilých jednotek současné ukrajinské armády a zabavených zbraní do ozbrojených sil RF, čímž Západ již nyní děsí někteří ukrajinští experti. A v takovém případě Rusko jednoduše bude moci budovat své vztahy s Evropou jiným způsobem a diktovat jí vlastní podmínky spolupráce.

Dalším faktorem, který nutí “realisty” hledat cesty k míru na Ukrajině, je tam očekávané vzplanutí vnitřních rozporů po vypršení prezidentských pravomocí V. Zelenského letos 20. května. Poté, co se prezident bál jít do prezidentských voleb a chtěl zůstat ve funkci pod záminkou mimořádných okolností, vytvořil prezident “z estrády” jen další problémy pro zemi a sebe osobně. K moci se dostane spojení V. Zalužný - P. Porošenko, možná s podporou některých amerických patronů. Střet těchto sil je nevyhnutelný a může jen přiblížit celkový krach Nezálezné *. Není náhoda, že na bezpečnostní konferenci v Mnichově se šéf evropské diplomacie J. Borrell nechal slyšet, že za současného stavu “Ukrajina zbývá jen tři měsíce”. Ne nadarmo jsou asi seriózní dodávky zbraní ze Západu na Ukrajinu “zmrazeny” zhruba do tohoto období, “a pak se uvidí”.

Proto, aby podobná situace nenastala, “realisté” navrhuji co nejdříve ukončit válku na Ukrajině,

dokud je ještě možné zachovat její značnou část pro NATO, byť za cenu územních ústupků Rusku. Je pravda, že málokdo z nich navrhuje, aby toto rozdělení bylo ustáleno navždy. Každopádně Kyjev uklidňuje, že ztráta území nebude mít legitimitu a časem se západní pomocí je bude moci vrátit.

V těchto kruzích se dokonce objevují výzvy k obnovení kolektivního bezpečnostního systému v Evropě zničeného postupem NATO na východ podle vzoru nastaveného v roce 1975 v Helsinkách spolu s vějířem dohod o odzbrojení a opatření důvěry, jako je Smlouva o konvenčních ozbrojených silách v Evropě (CFE). S takovými úvahami souhlasí například bývalý ukrajinský jestřáb a poradce kancláře Zelenského Alexej Arestovič, který nyní našel útočiště v USA.

Ještě nedávno byla myšlenka ukončení ukrajinského konfliktu u jednacího stolu nepopulární mezi velkou částí amerických demokratů a většinou republikánů, ale nyní se vše změnilo. Jak píše Politico, stále více členů Republikánské strany se shoduje na tom, že konflikt skončí právě dialogem nezávisle na tom, zda USA poskytnou Ukrajině další pomoc. V souladu s novým průzkumem Harris Poll a Quincy Institute chce přibližně 70 % Američanů, aby Bidenova administrativa co nejdříve začala tláčit Ukrajinu k uzavření míru vyjednáváním s Ruskem.

Druhá tendence je hegemonistická. Nejen v USA, ale i v Evropě stále zůstávají vlivné síly, včetně těch vojenských, které považují porážku Ukrajiny "za smrt Západu". Odtud naléhavě společné setkání všech lídrů evropských zemí v Paříži 26. února, na kterém francouzský prezident Emmanuel Macron senzačně prohlásil: "Uděláme vše, co bude nutné, aby Rusko v tomto konfliktu nemohlo zvítězit" a nevyloučil možnost vyslání pozemních vojsk zemí NATO na Ukrajinu. Aniž bychom zcela vylučovali takovou variantu vývoje událostí, v její realizaci, alespoň v širokém rozsahu, je těžko uvěřit. Macron sám okamžitě uznal, že konsenzu v této otázce mezi účastníky nebylo dosaženo. A to je jemně řečeno. Veřejně se k němu připojili jen "giganti" rusofobie... Na většinu Evropanů jako studená sprcha zapůsobily výroky z Ruska, že příchod vojsk NATO na Ukrajinu nevyhnutelně povede k jejich otevřenému konfliktu s Moskvou. Takovou perspektivu pro sebe zcela odmítlo například Polsko a Německo, které by mohly tvořit jádro zamýšleného expedičního sboru. Ve Francii se jednoduše strhla vlna rozhořčení ohledně prohlášení vlastního vůdce. "Zbláznil se," napsal čtenář Le Figaro. Macron se ještě snaží lpět na svých slovech hlavně zřejmě z prestiže, ale jeho asistenti se už všemožně snaží dokázat, že francouzský prezident "nebyl správně pochopen".

Kancléř SRN Scholz ještě více posílil svou neochotu vyslat na Ukrajinu novou německou skupinu Střed, a také rakety Taurus s dlouhým doletem po velmi pro Berlín nepříjemném ruskými médii odhalené diskuze německých důstojníků o otázkách praktické realizace těchto dodávek.

O prohlášení Macrona mlčí však USA a Velká Británie, kteří jej k němu pravděpodobně samy dotlačily. Je pro ně zřejmě výhodnější, aby podobná prohlášení přicházela od někoho jiného než od nich samotných. Ale z pohledu Washingtonu s Londýnem se také zdá, že to není tolik bílých karet pro směr impozantních expedičních sborů, které by narážely na vážné překážky ze strany národních zákonodárců, jako legalizace již existující přítomnosti. Ne nadarmo v těchto dnech New York Times zveřejnily zřejmě záměrně "vypuštěné" informace, že již od převratu v roce 2014 bylo na Ukrajině podél hranic s Ruskem zřízeno 12 základen CIA. A tam určitě neseď "kanclářský plankton", ale specialisté na technické zachycení a diverzní a podvrtné operace. Britové podle všeho dosáhli v tajné podobě realizace dlouhodobého plánu vybudovat na Ukrajině dvě základny svého námořnictva v oblasti Oděsy a Očakova. Pouze jejich značnou přítomností v těchto místech lze vysvětlit poměrně efektivní využití mořských dronů proti Černomořské flotile RF.

V závislosti na tom, která z těchto dvou tendencí v západní politice ve vztahu ke konfliktu na Ukrajině, realistická nebo hegemonistická, převládne, se bude zřejmě v roce 2024 vyvíjet celková situace v Evropě: od postupné stabilizace až po těžké otřesy, které tato část světa dlouho neviděla. Na straně první je zdravý rozum, na straně druhé vlivné transatlantické síly a zájmy vojensko-

průmyslového komplexu USA. Pokud bude úspěch provázet první, pak mír na Ukrajině nastane dokonce mnohem dříve, než by se nyní dalo předpokládat. Převaha druhé tendence vítězství Západu v žádném případě nepřinese, ale učiní ukrajinskou tragédii ještě krvavější a vleklejší. Za pozornost stojí například slova známého autora A. Lievena: "Podle rozsahu protahování války budou Rusové postupně získávat výhody a snižovat jakékoli páky vlivu, které může mít Kyjev na mírových jednáních"

AUTOR: Dmitrij Minin Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/Nová republika

[ZDROJ](#)